

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 993/2007**z dnia 27 sierpnia 2007 r.****zmieniające i zawierające sprostowanie rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów odłogowanych do produkcji surowców**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145 lit. c), d), f) i j),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 ⁽²⁾ przewiduje obowiązek przekazywania Komisji niektórych danych dotyczących określonych powierzchni objętych pomocą na uprawę roślin energetycznych. Artykuł 4 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 przewiduje, że współczynnik redukcji określonych powierzchni ustala się na podstawie danych przekazanych zgodnie z art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia. Odniesienie do niektórych postanowień art. 3 ust. 1 jest błędne i w związku z tym powinno zostać odpowiednio sprostowane.
- (2) Artykuł 32 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 określa wymagania pochodne dotyczące odbiorców i pierwszych jednostek przetwórczych. Złożenie zabezpieczenia powinno również stanowić wymaganie pochodne w stosunku do odbiorców surowców przeznaczonych do wykorzystania w produkcji produktów energetycznych.
- (3) W celu umożliwienia gospodarstwom uprawy i przetwarzania nowych upraw na potrzeby produkcji energii właściwym jest, aby państwa członkowskie otrzymały możliwość aktualizowania listy surowców, które kwalifikują się do produkcji na gruntach odłogowanych oraz do otrzymania pomocy na rośliny energetyczne.

- (4) Konieczne jest sprecyzowanie zasad fakultatywnego systemu zatwierdzania oraz przepisów mających zastosowanie w przypadku obrotu surowcami do celów energetycznych pomiędzy państwami członkowskimi, z których jedno nie zdecydowało się na stosowanie fakultatywnego systemu zatwierdzania zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.
- (5) Artykuł 39 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 zawiera błędne odniesienie do art. 32 ust. 2 zamiast do całości art. 32. Pomyłka ta powinna zatem zostać sprostowana.
- (6) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 270/2007 z dnia 13 marca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów odłogowanych do produkcji surowców ⁽³⁾ zmieniło art. 136 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004. Na skutek pomyłki w późniejszym zastąpieniu tego artykułu na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 381/2007 ⁽⁴⁾ nie uwzględniono zmiany wprowadzonej rozporządzeniem (WE) nr 270/2007. Artykuł 136 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 należy zatem odpowiednio dostosować, ze skutkiem od daty wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 270/2007.
- (7) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 972/2007 ⁽⁵⁾ zmieniło art. 53 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 ⁽⁶⁾, aby uniknąć zmniejszania płatności w przypadku celowego zawyżenia deklarowanej powierzchni, gdy zawyżenie to dotyczy bardzo nieznacznej powierzchni. Postanowienie to dotyczy również wniosków dotyczących jednolitej płatności obszarowej. Należy zatem odpowiednio dostosować art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.
- (8) Zmiany wprowadzone przez rozporządzenie (WE) nr 270/2007 uprościły zasady pomocy na uprawę roślin energetycznych ustanowione w rozdziale 8 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004. Właściwe jest wprowadzenie pewnych nowych elementów do zasad wykorzystania gruntów odłogowanych do produkcji surowców, określonych w rozdziale 16 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 552/2007 (Dz.U. L 131 z 23.5.2007, str. 10).

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 381/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 8).

⁽³⁾ Dz.U. L 75 z 15.3.2007, str. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 216 z 21.7.2007, str. 3.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18.

- (9) Artykuł 146 rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 wyraźnie wymaga, aby zboża i nasiona oleiste wykorzystywane w gospodarstwie były denaturowane. Biorąc pod uwagę prawdopodobną ograniczoną wielkość takiej produkcji i trudności techniczne związane z tym procesem, konieczne jest pozostawienie państwom członkowskim możliwości zezwalania wnioskodawcom na wykorzystywanie zdefiniowanych surowców rolniczych innych niż przewidziane, pod warunkiem że takie państwa członkowskie wprowadzą odpowiednie mechanizmy kontrolne. Podejście to należy również rozszerzyć na określanie ilości zbieranych surowców.
- (10) Aby uprościć zarządzanie systemem wykorzystywania gruntów odłogowanych do produkcji surowców, wystarczy ustanowić, że egzemplarz umowy zawartej pomiędzy wnioskodawcą a odbiorcą lub pierwszą jednostką przetwórczą składa we właściwym organie władzy tylko wnioskodawca.
- (11) W przypadku pomocy na rośliny energetyczne podmioty gospodarcze mają obowiązek złożyć zabezpieczenie we właściwych organach do dnia upływu terminu zmian wniosków o dopłatę. Właściwe jest, aby takie samo rozwiązanie znalazło się w zasadach wykorzystania gruntów odłogowanych do produkcji surowców.
- (12) System zabezpieczeń gwarantuje, że surowiec uprawiany na arenach korzystających z pomocy na grunt odłogowany udzielanej odbiorcom lub pierwszym jednostkom przetwórczym jest ostatecznie przetwarzany na surowce, które nie są bezpośrednio przeznaczone do spożycia przez ludzi lub zwierzęta. Wydaje się jednak zasadne, aby pozwolić państwom członkowskim na zastąpienie systemu zabezpieczeń fakultatywnym systemem zatwierdzenia podmiotów gospodarczych mającym zagwarantować ten sam stopień skuteczności. Zatwierdzone w ten sposób podmioty gospodarcze musiałyby spełniać minimalne wymogi i byłyby karane w przypadku niewypełnienia zobowiązań zgodnie ze szczegółowymi krajowymi zasadami, które zostaną ustanowione przez właściwe organy.
- (13) Zgodnie z art. 145 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 pierwsze jednostki przetwórcze i odbiorcy decydujący się na zastąpienie surowców i produktów pośrednich lub ubocznych ich równoważnymi ilościami informują o tym właściwe organy. Wspomniany artykuł przewiduje ponadto wymianę informacji między władzami krajowymi państw członkowskich w przypadku gdy transakcje dotyczą różnych państw członkowskich, tak aby władze te posiadały wystarczające informacje na temat przedmiotowych transakcji. W związku z tym zobowiązanie do stosowania formularza kontrolnego T5, o którym mowa w art. 160 i 161 tego rozporządzenia, jest niepotrzebne i powinno zostać zniesione.
- (14) Zgodnie z art. 143b ust. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 Bułgaria i Rumunia złożyły wniosek o upoważnienie do wyznaczania minimalnej powierzchni zakwalifikowanego obszaru na gospodarstwo, za który można wnioskować jednolite płatności obszarowe, na poziomie wyższym od 0,3 ha. W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii powierzchnię tę określono na poziomie 1 ha⁽¹⁾. Jednakże w przypadku Bułgarii o płatności mogą wnioskować gospodarstwa, które mają co najmniej 0,5 ha upraw stałych. Powyższa wartość powinna być także być wskazana w załączniku XX do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.
- (15) Załącznik XXI do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 określa powierzchnię użytków rolnych objętych systemem jednolitej płatności obszarowej dla Węgier w wysokości 4 355 tys. hektarów. Jednak zgodnie z kolejną węgierską weryfikacją szacowanej powierzchni użytków rolnych objętych systemem jednolitej płatności obszarowej, zgodnie z art. 143b ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, prawidłowa powierzchnia do uwzględnienia wynosi 4 829 tys. hektarów. Taka powierzchnia powinna być także wskazana w załączniku XXI do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.
- (16) Bułgaria i Rumunia oszacowały swoje łączne użytkowane arealy rolne, które są utrzymane według zasad dobrej kultury rolnej, i zaproponowały regulację na podstawie minimalnych rozmiarów arealu kwalifikującego się na gospodarstwo. Przedmiotowe arealy rolne zostały ustalone na poziomie 3 805 638 ha w przypadku Bułgarii i 8 716 370 ha w przypadku Rumunii⁽²⁾. Wartości te należy ująć w załączniku XXI do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.
- (17) Rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione i poprawione.
- (18) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komisji Zarządzającej Płatnościami Bezpśrednimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1973/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 odniesienie do „art. 3 ust. 1 lit. b), b)a i c)” zastępuje się odniesieniem do „art. 3 ust. 1 lit. b) i c)”;
- 2) w art. 32 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Następujące zobowiązania stanowią wymagania podporządkowane dotyczące odbiorców i pierwszych jednostek przetwórczych w rozumieniu art. 20 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85:

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2007) 2241 z dnia 31 maja 2007 r. i decyzja Komisji C(2007) 3161 z dnia 2 lipca 2007 r.

⁽²⁾ Decyzja Komisji C(2007) 2241 z dnia 31 maja 2007 r. i decyzja Komisji C(2007) 3161 z dnia 2 lipca 2007 r.

- a) zobowiązanie przyjęcia dostaw odpowiednich ilości surowców dostarczanych przez wnioskodawców zgodnie z art. 27 ust. 3;
- b) zobowiązanie podpisania oświadczenia dotyczącego dostaw, o którym mowa w art. 27 ust. 2;
- c) w stosownym przypadkach obowiązek złożenia zabezpieczenia w terminie określonym w art. 31 ust. 1.”;
- 3) w art. 33 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:
- „Państwo członkowskie może zezwolić wnioskodawcom na wykorzystywanie zdefiniowanych surowców rolniczych innych niż wymienione w akapicie pierwszym lit. a), pod warunkiem że przestrzegane będą wszystkie odpowiednie mechanizmy kontrolne.”;
- 4) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ustęp 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Państwa członkowskie ustanawiają procedurę kontroli zatwierdzeń podmiotów gospodarczych przed opublikowaniem wykazu, o którym mowa w ust. 6.”;
- b) w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Państwa członkowskie zapewniają zastosowanie odpowiednich sankcji w przypadku stwierdzenia, że zatwierdzony podmiot gospodarczy nie spełnia zobowiązań ustanowionych w niniejszym rozdziale lub krajowych przepisów przyjętych na jego podstawie, lub jeśli odbiorca lub pierwsza jednostka przetwórcza nie zgadza się na przeprowadzenie lub ułatwienie kontroli na miejscu przeprowadzanych przez właściwe organy i/lub nie dostarcza informacji, o których mowa w art. 38.”;
- c) ustęp 5 otrzymuje brzmienie:
- „5. Jeśli zatwierdzony podmiot gospodarczy w wyniku poważnego zaniedbania narusza przepisy niniejszego rozdziału lub przepisy krajowe, państwo członkowskie może podjąć decyzję o wycofaniu zatwierdzenia na okres przez nie określony.”;
- d) ustęp 7 otrzymuje brzmienie:
- „7. Jeżeli państwo członkowskie zdecydowało się na stosowanie ust. 1, pomoc będzie wypłacana jedynie wnioskodawcom, którzy zawarli umowy z zatwierdzonymi odbiorcami lub jednostkami przetwórczymi, pod warunkiem że mają oni również siedzibę w państwie członkowskim, które zdecydowało się na stosowanie ust. 1.”;
- 5) w art. 39 ust. 3 odniesienie do „art. 32 ust. 2” zastępuje się odniesieniem do „art. 32”;
- 6) w art. 136 skreśla się słowa „artykuł 30 ust. 3”;
- 7) w artykule 138 ust. 2 pierwszy akapit otrzymuje brzmienie:
- „Jeżeli różnice między areałem zadeklarowanym a określonym wynikają z nieścisłości popełnionych umyślnie, to pomoc, do jakiej rolnik byłby uprawniony, nie jest przyznawana za przedmiotowy rok kalendarzowy, o ile różnica taka jest większa niż 0,5 % powierzchni zadeklarowanej lub jeden hektar.”;
- 8) w art. 144 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) »pierwsza jednostka przetwórcza« oznacza użytkownika surowców rolniczych, z wyjątkiem wnioskodawców wykorzystujących surowce w gospodarstwie, który prowadzi pierwsze przetwarzanie celem uzyskania jednego lub kilku produktów przewidzianych w załączniku XXIII do niniejszego rozporządzenia.”;
- 9) artykuł 146 otrzymuje brzmienie:
- „Artykuł 146
- Odstępstwo**
1. Bez uszczerbku dla postanowień zawartych w art. 145 ust. 2 i 3 państwa członkowskie mogą zezwolić wnioskodawcom:
- a) na wykorzystanie wszystkich zbóż lub nasion oleistych objętych kodami CN 1201 00 90, 1205 10 90, 1205 90 00, 1206 00 91 i 1206 00 99 zebranych:
- i) jako paliwo do ogrzewania gospodarstwa rolnego wnioskodawcy;
- ii) do produkcji w gospodarstwie rolnym wnioskodawcy energii bądź biopaliw;
- b) na przetwarzanie w gospodarstwach rolnych wnioskodawcy wszelkich zebranych surowców na biogaz opatrzonej kodem CN 2711 29 00.
- Państwo członkowskie może zezwolić wnioskodawcom na wykorzystywanie zdefiniowanych surowców rolniczych innych niż wymienione w pierwszym akapicie lit. a), pod warunkiem że przestrzegane będą wszystkie odpowiednie mechanizmy kontrolne.
2. W przypadkach określonych w ust. 1 wnioskodawcy zobowiązują się, poprzez oświadczenie zastępujące umowę określoną w art. 147, do wykorzystania lub bezpośredniego przetworzenia surowca objętego oświadczeniem. Artykuły 147–164 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

3. Państwa członkowskie stosujące ust. 1 wprowadzają odpowiednie mechanizmy kontrolne, aby zapewnić, że surowiec będzie wykorzystywany bezpośrednio w gospodarstwie bądź przetwarzany na biogaz objęty kodem CN 2711 29 00.”;
- 10) w art. 147 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ustęp 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Na poparcie pojedynczego wniosku i do dnia określonego w art. 11 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 wnioskodawcy przedstawiają właściwym organom egzemplarz umowy zawartej z odbiorcami lub pierwszą jednostką przetwórczą. Państwo członkowskie może jednak zdecydować, że umowa taka może być zawierana wyłącznie przez wnioskodawcę i pierwszą jednostkę przetwórczą.”;
- b) skreśla się ust. 3;
- 11) artykuł 155 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
- „b) egzemplarz umowy został złożony w organie władzy właściwym dla wnioskodawcy zgodnie z postanowieniami art. 147 ust. 1 i spełniono warunki wymienione w art. 145 ust. 1.”;
- 12) w art. 157 skreśla się ust. 1;
- 13) artykuł 158 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Odbiorcy lub pierwsze jednostki przetwórcze składają u właściwych organów zabezpieczenie przewidziane w ust. 2 niniejszego artykułu do dnia upływu terminu zmian wniosków o płatności na dany rok w zainteresowanym państwie członkowskim, jak przewidziano w art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 796/2004. Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia na warunkach ustanowionych w art. 5 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85.”;
- 14) w art. 159 wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 skreśla się lit. c);
- b) w ust. 2 skreśla się lit. b);
- 15) w rozdziale 16 sekcja 8 otrzymuje brzmienie:
- „SEKCJA 8
- Fakultatywny system zatwierdzania**
- Artykuł 160
- Fakultatywny system zatwierdzania**
1. W drodze odstępstwa od art. 158 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o ustanowieniu systemu zatwierdzania odbiorców i pierwszych jednostek przetwórczych (zwanych dalej »zatwierdzonymi podmiotami gospodarczymi«).
- Państwa członkowskie publikują decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, do dnia 1 listopada roku poprzedzającego jej stosowanie.
- O ile przepisy niniejszej sekcji nie stanowią inaczej, przepisy niniejszego rozdziału mają zastosowanie do państw członkowskich, które podjęły decyzję o stosowaniu akapitu pierwszego.
2. Państwo członkowskie, które podjęło decyzję o stosowaniu ust. 1, przyjmuje niezbędne przepisy i podejmuje niezbędne działania, aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszego rozdziału. W szczególności państwa członkowskie ustanawiają warunki zatwierdzania podmiotów gospodarczych, zapewniając spełnienie przynajmniej następujących kryteriów:
- a) w odniesieniu do odbiorców:
- i) posiadanie możliwości administracyjnych pozwalających na prowadzenie działalności odbiorcy i prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 163;
- ii) posiadanie stosunków umownych na dostawę surowców z przynajmniej jednym przetwórcą lub prowadzenie działalności handlowej przez wystarczająco długi czas;
- b) w odniesieniu do pierwszych jednostek przetwórczych:
- i) posiadanie możliwości administracyjnych pozwalających na prowadzenie działalności pierwszej jednostki przetwórczej i prowadzenie ewidencji, o której mowa w art. 163;
- ii) posiadanie odpowiednich możliwości produkcyjnych pozwalających na wytwarzanie co najmniej jednego z produktów końcowych przeznaczonych na cele inne niż spożywcze przewidziane w załączniku XXIII.
3. Państwa członkowskie ustanawiają procedurę kontroli zatwierdzeń podmiotów gospodarczych przed opublikowaniem wykazu, o którym mowa w ust. 6.
4. Państwa członkowskie zapewniają zastosowanie odpowiednich sankcji w przypadku stwierdzenia, że zatwierdzony podmiot gospodarczy nie spełnia zobowiązań ustanowionych w niniejszym rozdziale lub krajowych przepisów przyjętych na jego podstawie, lub jeśli odbiorca lub pierwsza jednostka przetwórcza nie zgadza się na przeprowadzenie lub ułatwienie kontroli na miejscu przeprowadzanych przez właściwe organy i/lub nie dostarcza informacji, o których mowa w art. 163. Stawkę kar oblicza się w zależności od wagi naruszenia i proporcjonalnie do zabezpieczeń utraconych z tytułu niezgodności z wymogami ustanowionymi w art. 159.

5. Jeśli zatwierdzony podmiot gospodarczy w wyniku poważnego zaniedbania narusza przepisy niniejszego rozdziału lub przepisy krajowe, państwo członkowskie może podjąć decyzję o wycofaniu zatwierdzenia na okres przez nie określony.

6. Przed dniem 15 grudnia roku poprzedzającego rok, za który przyznawana jest pomoc, każde państwo członkowskie publikuje wykaz zatwierdzonych odbiorców i pierwszych jednostek przetwórczych.

7. Jeżeli państwo członkowskie zdecydowało się na stosowanie ust. 1, pomoc będzie wypłacana jedynie wnioskodawcom, którzy zawarli umowy z zatwierdzonymi odbiorcami lub jednostkami przetwórczymi, pod warunkiem że mają oni również siedzibę w państwie członkowskim, które zdecydowało się na stosowanie ust. 1.”;

16) załączniki XX i XXI zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 1 ust. 6 i 16 stosuje się jednak od dnia 1 stycznia 2007 r., a ust. 7 ma zastosowanie do wniosków o pomoc dotyczących lat bądź okresów premiowania rozpoczynających się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XX

MINIMALNA POWIERZCHNIA ZAKWALIFIKOWANEGO OBSZARU NA GOSPODARSTWO W RAMACH SYSTEMU JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ

Nowe państwa członkowskie	Minimalna powierzchnia obszaru zakwalifikowanego na jedno gospodarstwo (ha)
Bułgaria	1 Z tym, że gospodarstwa, które mają co najmniej 0,5 ha upraw stałych mogą wnioskować o płatności
Cypr	0,3
Republika Czeska	1
Estonia	1
Węgry	1 Z tym, że gospodarstwa, które mają ponad 0,3 ha sadów lub winnic, mogą wnioskować o płatności
Łotwa	1
Litwa	1
Polska	1
Rumunia	1
Słowacja	1

ZAŁĄCZNIK XXI

AREALY ROLNE OBJĘTE SYSTEMEM JEDNOLITEJ PŁATNOŚCI OBSZAROWEJ

Nowe państwa członkowskie	Powierzchnia użytków rolnych objęta systemem jednolitej płatności obszarowej określonym w art. 143b ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (tysiące ha)
Bułgaria	3 805
Cypr	140
Republika Czeska	3 469
Estonia	800
Węgry	4 829
Łotwa	1 475
Litwa	2 574
Polska	14 337
Rumunia	8 716
Słowacja	1 955